

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

4151 *REIAL DECRET 209/2003, de 21 de febrer, pel qual es regulen els registres i les notificacions telemàtiques, així com la utilització de mitjans telemàtics per a la substitució de l'aportació de certificats pels ciutadans.* («BOE» 51, de 28-2-2003.)

L'anomenada societat de la informació, és a dir, la plena incorporació de les tecnologies de la informació i la comunicació a les activitats socials i econòmiques, constitueix un factor estratègic essencial per garantir el desenvolupament del nostre país en un escenari d'un vertiginós progrés de la tecnologia i de mundialització de mercats, en el qual ja no és possible competir si no és mitjançant productes amb un valor alt afegit.

En aquest context, les administracions públiques estan destinades a exercir un paper fonamental per aconseguir una extensió i implantació efectiva de l'ús de les eines tecnològiques entre els ciutadans i, especialment, entre les empreses petites i mitjanes.

El Govern de la Nació persegueix la implantació de l'«administració electrònica» mitjançant accions empreses des d'una triple perspectiva: d'una banda, mitjançant actuacions de dotació d'infraestructures, recursos i solucions tecnològiques, articulades en la iniciativa estratègica Info XXI; de l'altra, mitjançant actuacions orientades a aconseguir objectius concrets de simplificació administrativa, considerada com a condicionant i pressupost de l'«administració electrònica», que s'estructuren en els plans generals de simplificació; i, finalment, per mitjà de la preparació i articulació d'adaptacions normatives que permetin una aplicació eficaç de solucions tecnològiques.

En aquest últim marc, a la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, es van modificar dues normes característiques per la transcendència singular que presenten pel que fa a les relacions entre els ciutadans i les administracions públiques: la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, amb la finalitat d'impulsar l'ús de les tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques en l'activitat administrativa.

Per assolir els objectius de les modificacions abans assenyalades, és necessari articular reglamentàriament el funcionament dels registres telemàtics, les notificacions telemàtiques i els certificats i transmissions telemàtiques.

En aquest sentit, és fonamental tenir en compte els avantatges que des del punt de vista de la gestió administrativa representa la presentació telemàtica de les sol·licituds i altra documentació exigible. Això permetria d'agilitar els tràmits administratius i reduir els terminis de resolució i notificació.

És important ressaltar que l'ús dels mitjans i tècniques telemàtiques es fa d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. D'altra banda, en tot moment s'ha buscat la garantia de l'autenticitat, la integritat, la confidencialitat, la disponibilitat i la conservació dels documents que regula aquest Reial decret.

El Reial decret s'estructura en tres articles, tres disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

L'article 2 modifica el Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, a fi de desenvolupar la regu-

lació de les notificacions telemàtiques, els certificats telemàtics i les transmissions de dades.

Mitjançant les notificacions telemàtiques s'introdueix un nou instrument de comunicació entre el ciutadà i l'Administració que ha de contribuir a simplificar tant aquestes relacions com l'activitat de l'Administració. La reducció de les càrregues i barreres burocràtiques que l'activitat administrativa imposa s'ha convertit en el correlat indispensable de les mesures de liberalització econòmica i foment de la iniciativa privada i la lliure competència.

Una de les idees subjacents a aquest Reial decret és el foment d'una nova cultura administrativa en la qual el paper, en la mesura possible, se substitueixi pels documents telemàtics, amb els estalvis tant econòmics com d'espai físic que això implica. El sistema es basa en la necessària autorització de l'interessat per poder substituir els certificats en suport paper, llevat que una norma amb rang legal així ho disposi.

D'altra banda, les transmissions de dades permeten l'intercanvi d'informació entre els diferents òrgans de l'Administració General de l'Estat, i així alliberen el ciutadà de la càrrega d'haver d'aportar les dades esmentades.

En l'article 3 s'introdueixen les modificacions al Reial decret 772/1999, de 7 de maig, pel qual es regula la presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions davant l'Administració General de l'Estat, l'expedició de còpies de documents i devolució d'originals i el règim de les oficines d'inscripcions, en afegir un nou capítol en el qual es regulen els registres telemàtics.

Malgrat la denominació d'aquests com a registres, ens trobem davant una figura radicalment diferent dels registres convencionals, de manera que les funcions i el funcionament dels registres telemàtics no es poden assimilar a la resta dels registres administratius.

Aquests registres només poden rebre i remetre sol·licituds, escrits i comunicacions relatives als tràmits i procediments que s'especifiquin en la seva norma de creació, i no poden, en cap cas, fer funcions d'expedició de còpies segellades o compulsades dels documents que es transmetin junt amb la sol·licitud, escrit o comunicació.

En definitiva, la regulació que s'efectua pretén impulsar l'ús de les tècniques telemàtiques en l'activitat administrativa i, en especial, en les seves relacions amb el ciutadà, amb l'objectiu d'aconseguir una eficàcia i servei als ciutadans més gran.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Hisenda i d'Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Superior d'Informàtica i de l'Agència de Protecció de Dades, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 21 de febrer de 2003,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret té com a objecte la regulació dels registres telemàtics, les notificacions telemàtiques i els certificats i les transmissions telemàtiques, en desplegament dels articles 38.9, 45, 59.3 i disposició addicional divuitena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com dels apartats 3 i 8 de l'article 105 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

2. El que disposa aquest Reial decret s'aplica en tot cas de conformitat amb el que preveu la Llei orgànica 15/1999 de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Article 2. *Modificació del Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat.*

1. S'afegeix al Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, un nou capítol IV, integrat pel nou article 12 amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IV

Notificacions telemàtiques

Article 12. *Regulació de les notificacions telemàtiques.*

1. Els òrgans administratius i els organismes públics poden habilitar sistemes de notificació utilitzant mitjans telemàtics d'acord amb el que disposa aquest article.

2. Es pot fer la notificació per mitjans telemàtics als interessats quan, a més dels requisits que especifiquen l'article 7 d'aquest Reial decret, així ho hagin manifestat expressament, bé indicant el mitjà telemàtic com a preferent per a la recepció de notificacions en la seva sol·licitud, escrit o comunicació, o bé consentint el mitjà esmentat a proposta del corresponent òrgan o organisme públic.

3. Per a l'eficàcia del que disposa aquest article, qualsevol interessat que manifesti la seva voluntat de ser notificada per mitjans telemàtics en qualsevol procediments ha de disposar, amb les condicions que s'estableixin, d'una adreça electrònica habilitada per fer-ho, que ha de ser única per a totes les possibles notificacions que han de fer l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics. L'adreça electrònica única ha de complir els requisits següents:

- a) Tenir identificadors d'usuari i claus d'accés per garantir l'exclusivitat del seu ús.
- b) Tenir mecanismes d'autenticació que garanteixin la identitat de l'usuari.
- c) Contenir mecanismes de xifratge per protegir la confidencialitat de les dades.
- d) Qualsevol altre que es fixi legalment o reglamentàriament.

L'adreça electrònica única té vigència indefinida, excepte en els casos en què el titular en sol·liciti la revocació, per mort de la persona física o extinció de la personalitat jurídica, que una resolució administrativa o judicial així ho ordeni o pel transcurs de tres anys sense que s'utilitzi per a la pràctica de notificacions, cas en què s'inhabilita l'adreça electrònica única, i així se li comunica a l'interessat.

4. La notificació només es fa per mitjans telemàtics per als procediments que assenyala expressament l'interessat. Durant la tramitació del procediment, i únicament quan concorrin causes tècniques justificades, l'interessat pot requerir a l'òrgan corresponent que les notificacions successives no es facin per mitjans telemàtics, i s'utilitzin els altres mitjans que admeten l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic i del procediment administratiu comú, o l'article 105 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

5. El sistema de notificació ha d'acreditar les dates i hores en què es produeixi la recepció de la notificació a l'adreça electrònica assignada a l'interessat i l'accés d'aquest al contingut del missatge de notificació, així com qualsevol causa tècnica que impossibiliti alguna de les circumstàncies anteriors. Quan, havent-hi constància de la recepció de la

notificació a l'adreça electrònica, transcorrin deu dies naturals sense que accedeixi al seu contingut, s'entén que la notificació ha estat rebutjada.»

2. S'afegeix al Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, un nou capítol V, integrat pels nous articles 13, 14 i 15, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL V

Certificats telemàtics i transmissions de dades

Article 13. *Substitució de certificats en suport paper.*

1. Sempre que l'interessat així ho autoritzi o una norma de rang legal ho disposi, els certificats administratius en suport paper són substituïts per certificats telemàtics o per transmissions de dades.

2. En tots dos casos, la seva expedició, tractament i efectes es regeixen pel que disposa aquest Reial decret amb estricta subjecció al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Article 14. *Certificats telemàtics.*

1. El certificat telemàtic conté les dades objecte de certificació i la signatura electrònica de l'autoritat competent per expedir-los.

2. L'expedició d'un certificat telemàtic es fa:

a) A sol·licitud de l'interessat, a qui se li envia o se li posa a disposició perquè el trameti a l'òrgan que el requereix.

b) A instància de l'òrgan requeridor, bé a iniciativa de l'interessat, o de l'òrgan requeridor mateix, sempre que tingui el consentiment exprés d'aquell, llevat que l'accés estigui autoritzat per una llei. En aquest cas, la petició de certificat identifica el tràmit o procediment per al qual es requereix i fa constar que es disposa del consentiment exprés de l'interessat o la norma que l'exceptua.

3. A aquests efectes, el consentiment de l'interessat perquè el certificat sigui requerit per l'òrgan tramitador del procediment ha de constar en la sol·licitud d'iniciació del procediment o en qualsevol altra comunicació posterior, i el rebut de presentació d'aquesta serveix d'acreditació del compliment del requisit de presentació del certificat.

4. Els certificats telemàtics produeixen idèntics efectes als expedits en suport paper. A aquest efecte, el seu contingut s'ha de poder imprimir en suport paper, en el qual la signatura manuscrita se substitueix per un codi de verificació generat electrònicament que permeti, si s'escau, contrastar la seva autenticitat accedint per mitjans telemàtics als arxius de l'òrgan o organisme emissor.

Article 15. *Transmissions de dades.*

1. Les transmissions de dades substitueixen els certificats administratius en suport paper per la trama, a través de mitjans telemàtics i amb els requisits de seguretat que preveu l'article 4 d'aquest Reial decret, de les dades que siguin necessàries per a l'exercici de les seves competències per un òrgan o organisme en el marc d'un procediment administratiu.

2. L'aportació de certificats que preveuen les normes reguladores vigents de procediments i actuacions administratives s'entenen substituïts, a

tots els efectes i amb plena validesa i eficàcia, per les transmissions de dades que es facin d'acord amb el que disposa aquest article.

3. Per a la substitució d'un certificat per la transmissió de les dades corresponents, el titular d'aquests ha d'haver consentit expressament la realització de la transmissió, excepte en els casos previstos en una norma amb rang de llei. Si no hi presta el seu consentiment, l'interessat ha de sol·licitar i aportar el certificat corresponent.

4. Qualsevol transmissió de dades s'efectua a sol·licitud de l'òrgan o entitat tramitadora en la qual s'identifiquen les dades requerides i els seus titulars, així com la finalitat per a la qual es requereixen. En la sol·licitud s'ha de fer constar que es disposa del consentiment exprés dels titulars afectats, llevat que aquest consentiment no sigui necessari.

5. De la petició i recepció de les dades es deixa constància en l'expedient per l'òrgan o l'organisme receptor. A efectes de la verificació de l'origen i l'autenticitat de les dades pels òrgans de fiscalització i control, s'habiliten mecanismes perquè els òrgans esmentats puguin accedir a les dades transmeses.»

3. S'afegeixen al Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, dues noves disposicions addicionals amb la redacció següent:

«Disposició addicional tercera. *Habilitació per sol·licitar certificats telemàtics a instàncies de l'òrgan requeridor.*

1. En els casos de l'article 14.2.b) d'aquest Reial decret, els òrgans que requereixin certificats al competent per expedir-los designen la persona o les persones de la seva organització habilitades per sol·licitar-los, dotant-los dels corresponents instruments d'autenticació.

2. L'habilitació a la qual es refereix l'apartat anterior, així com, si s'escau, la seva revocació, és objecte d'anotació al Registre Central de Personal o, si s'escau, al registre de personal de cada organisme públic, si no té l'obligació d'inscriure el seu personal en aquell registre, i pot ser consultada pels òrgans competents per a l'expedició dels certificats.

Disposició addicional quarta. *Convenis de col·laboració amb altres administracions públiques.*

L'Administració General de l'Estat pot subscriure convenis de col·laboració amb l'Administració de les comunitats autònomes i les entitats integrants de l'Administració local, a fi de facilitar la utilització per part d'aquestes administracions, en les seves relacions amb els ciutadans, del servei d'adreça electrònica única a la qual es refereix l'article 12 d'aquest Reial decret.»

4. El que disposen els apartats anteriors és aplicable a les notificacions que preveuen els apartats 3 i 8 de l'article 105 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

Article 3. Modificació del Reial decret 772/1999, de 7 de maig, pel qual es regula la presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions davant de l'Administració General de l'Estat, l'expedició de còpies de documents i devolució d'originals i el règim de les oficines de registre.

1. S'afegeix al Reial decret 772/1999, de 7 de maig, pel qual es regula la presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions davant de l'Administració General de l'Estat, l'expedició de còpies de documents i devolució

d'originals i el règim de les oficines de registre, un nou capítol VI, integrat pels nous articles 14, 15, 16, 17 i 18, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VI

Registres telemàtics

Article 14. Creació de registres telemàtics.

1. La creació de registres telemàtics s'efectua mitjançant una ordre ministerial o, en el cas d'organismes públics, mitjançant la disposició que prevegi la seva corresponent normativa reguladora. En tot cas, les disposicions de creació de registres telemàtics es publiquen al "Butlletí Oficial de l'Estat" i el seu text íntegre ha d'estar permanentment disponible per a consulta a l'adreça electrònica a la qual s'hagi d'accedir per presentar sol·licituds, escrits o comunicacions.

2. Les disposicions de creació de registres telemàtics tenen el contingut mínim següent:

a) Indicació de l'adreça o les adreces electròniques o telemàtiques en les quals es pot accedir al registre.

b) Requeriments tècnics mínims necessaris per a l'accés i la utilització del registre.

c) Sistema o sistemes de signatura electrònica reconeguts pel registre per a la identificació de l'usuari i l'admissió de la sol·licitud, escrit o comunicació.

d) Identificació orgànica del responsable de seguretat del registre i la indicació de la disponibilitat per a consulta d'un resum dels protocols de seguretat del registre i de les transaccions telemàtiques.

e) Especificació dels tràmits i procediments als quals es refereixen les sol·licituds, els escrits i les comunicacions que es poden presentar.

f) Identificació de l'òrgan competent per a l'aprovació i la modificació de la relació de sol·licituds, escrits i comunicacions que es poden presentar al registre, en els termes del paràgraf e).

g) Indicació del calendari de dies inhàbils estatal, autonòmic o local, que regeix el registre, als efectes d'aplicar les regles de còmput de l'article 18.a).

Article 15. Funcions dels registres telemàtics.

1. Els òrgans de l'Administració General de l'Estat, així com els organismes públics vinculats o que en depenen, poden crear registres telemàtics a l'empara de l'article 38.9 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. La creació i el funcionament d'aquests registres s'ajusten al que disposa el present capítol.

2. Els registres telemàtics han de fer les funcions següents:

a) La recepció i tramesa de sol·licituds, escrits i comunicacions relatives als tràmits i procediments que s'especifiquin en la seva norma de creació i que siguin competència de l'òrgan que va crear el registre.

b) L'anotació dels corresponents assentaments d'entrada i sortida d'acord amb el que disposen aquest Reial decret i els apartats 2 i 3 de l'article 38 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En cap cas, han de fer funcions d'expedició de còpies segellades o compulsades dels documents que, si s'escau, es transmetin junt amb la sol·licitud, escrit o comunicació.

Article 16. *Presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions en registres telemàtics.*

1. Els registres telemàtics han d'admetre la presentació per mitjans telemàtics de sol·licituds, escrits i comunicacions relatius als tràmits i procediments que s'especifiquin en la seva norma de creació. A l'adreça electrònica d'accés al registre ha de figurar la relació actualitzada de les sol·licituds, escrits i comunicacions que s'hi poden presentar.

Aquesta presentació té caràcter voluntari per als interessats, i és una alternativa a la utilització dels llocs que assenyalava l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb l'excepció dels casos previstos en una norma amb rang de llei.

2. La recepció en un registre telemàtic de sol·licituds, escrits i comunicacions que no estiguin incloses en la relació a què es refereix l'apartat anterior, o que hagin estat presentades per mitjans diferents del telemàtic, no produeix cap efecte. En aquests casos, s'arxiven, tenint-les per no presentades, i es comunica així al remitent.

3. La presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions en registres telemàtics té idèntics efectes que l'efectuada pels altres mitjans admesos en l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 17. *Recepció.*

1. La presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions es pot fer als registres telemàtics durant les 24 hores de tots els dies de l'any. Els registres telemàtics es regeixen per la data i l'hora oficial espanyola, que ha de figurar visible a l'adreça electrònica d'accés al registre. L'hora oficial, a efectes del registre telemàtic, és la corresponent a la península i l'arxipèlag balear, llevat que el registre tingui com a àmbit territorial la Comunitat Autònoma de Canàries, cas en què és l'hora oficial corresponent a l'arxipèlag canari.

2. Només quan concorrin raons justificades de manteniment tècnic o operatiu es pot interrompre, pel temps imprescindible, la recepció de sol·licituds, escrits i comunicacions. La interrupció s'ha d'anunciar als potencials usuaris del registre telemàtic amb l'antelació que, si s'escau, sigui possible. En casos d'interrupció no planificada en el funcionament del registre telemàtic, i sempre que sigui possible, l'usuari ha de visualitzar un missatge en el qual es comuniqui aquesta circumstància.

3. El registre telemàtic emet pel mateix mitjà un missatge de confirmació de la recepció de la sol·licitud, escrit o comunicació en el qual consten les dades proporcionades per l'interessat, junt amb l'acreditació de la data i l'hora en què es va produir la recepció i una clau d'identificació de la transmissió. El missatge de confirmació, que s'ha de configurar de manera que pugui ser imprès o arxivat informàticament per l'interessat i garanteixi la identitat del registre, té el valor de rebut de presentació a efectes del que disposa l'article 6.3 d'aquest Reial decret. L'usuari ha d'estar avisat que la no recepció del missatge de confirmació o, si s'escau, la recepció d'un missatge d'indicació d'error o deficiència de la transmissió implica que no s'ha produït la recepció, i cal fer la presentació en un altre moment o fer servir altres mitjans.

Article 18. *Còmput.*

La presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions als registres telemàtics, la seva recepció, així com les remissions d'escrits i comunicacions per aquells, es regeix als efectes de còmput dels terminis fixats en dies hàbils pels criteris següents:

a) Són considerats dies inhàbils per als registres telemàtics i per als usuaris d'aquests registres només els així declarats per a tot el territori nacional al calendari anual de dies inhàbils. Per als registres telemàtics destinats a la recepció de sol·licituds, escrits i comunicacions referents a tràmits o procediments la instrucció i resolució dels quals correspongui a òrgans la competència dels quals estigui territorialment delimitada a una comunitat autònoma, província o municipi, també són inhàbils els així declarats en l'àmbit territorial corresponent.

b) L'entrada de les sol·licituds, escrits i comunicacions rebuts en un dia inhàbil per al registre telemàtic s'entén efectuada en la primera hora del primer dia hàbil següent. A aquests efectes, a l'assentament de l'entrada s'inscriuen com a data i hora de presentació aquelles en les quals es va produir efectivament la recepció, i consten com a data i hora d'entrada les zero hores i un segon del primer dia hàbil següent.

c) Els registres telemàtics no fan ni anoten sortides d'escrits i comunicacions en dies inhàbils.»

2. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2 de la disposició addicional primera del Reial decret 772/1999, de 7 de maig, pel qual es regula la presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions davant l'Administració General de l'Estat, l'expedició de còpies de documents i devolució d'originals i el règim de les oficines de registre, amb la redacció següent:

«En la relació esmentada s'han d'incloure, degudament diferenciats, els registres telemàtics als quals fa referència el capítol VI d'aquest Reial decret.»

Disposició addicional primera. *Modificació del Reial decret 1465/1999, de 17 de setembre, pel qual s'estableixen els criteris d'imatge institucional i es regula la producció documental i el material imprès de l'Administració General de l'Estat.*

1. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 8 del Reial decret 1465/1999, de 17 de setembre, pel qual s'estableixen els criteris d'imatge institucional i es regula la producció documental i el material imprès de l'Administració General de l'Estat, amb la redacció següent:

«4. Qualsevol model normalitzat de sol·licitud corresponent a procediments en els quals es requereixi l'aportació de qualsevol tipus de certificacions emeses pels òrgans de l'Administració General de l'Estat i els organismes vinculats o dependents d'aquesta ha d'establir un apartat perquè l'interessat deixi constància, si s'escau, del seu consentiment exprés perquè les dades objecte de certificació puguin ser transmises o certificades per mitjans telemàtics directament a l'òrgan requeridor.»

2. L'apartat 2 de l'article 9 del Reial decret 1465/1999, de 17 de setembre, pel qual s'estableixen els criteris d'imatge institucional i es regula la producció documental i el material imprès de l'Administració General de l'Estat, queda redactat de la manera següent:

«2. Qualsevol model normalitzat de sol·licitud amb efectes davant tercers, sigui quin sigui el seu suport, s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Disposició addicional segona. *Ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en l'àmbit de la Seguretat Social.*

El que disposa aquest Reial decret no és aplicable al sistema que estableix l'Ordre de 3 d'abril de 1995, sobre ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en relació amb la inscripció d'empreses, afiliació, altes, baixes i variacions de treballadors, cotització i recaptació en l'àmbit de la Seguretat Social, i altres disposicions d'aplicació i desenvolupament.

Disposició addicional tercera. *Canvi de denominació del Consell Superior d'Informàtica.*

1. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, el Consell Superior d'Informàtica passa a denominar-se Consell Superior d'Informàtica i per a l'impuls de l'Administració Electrònica.

2. Totes les referències al Consell Superior d'Informàtica realitzades en la normativa vigent, en endavant, s'entenen fetes al Consell Superior d'Informàtica i per a l'impuls de l'Administració Electrònica.

Disposició transitòria única. *Disposicions i aplicacions existents i terminis per a la posada a disposició de certificats telemàtics o transmissions de dades.*

1. Els dispositius i les aplicacions de registre i notificació establerts a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret es poden continuar utilitzant d'acord amb les normes i els criteris que regulen el seu funcionament en el que no contradiguin o s'oposin al que disposa l'ordre a la qual es refereix la disposició final primera d'aquest Reial decret.

2. Els certificats emesos per l'Agència Estatal d'Administració Tributària i per la Tresoreria General de la Seguretat Social per a la seva aportació en un procediment administratiu s'han de substituir, d'acord amb el que estableixen els articles 13, 14 i 15 del Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, per certificats telemàtics o per transmissions de dades a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

3. En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els restants òrgans i organismes inclosos en el seu àmbit d'aplicació han d'adoptar les mesures necessàries per fer efectiva la previsió de l'article 13.1 del Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat. Durant aquest termini, per mitjà d'una ordre ministerial o resolució de l'organisme corresponent, s'han de fer públics els certificats en suport paper que poden ser substituïts per certificats telemàtics o per transmissions de dades.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Requisits tècnics dels registres i notificacions telemàtiques i prestació del servei d'adreça electrònica única.*

1. En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'estableixen, en el marc dels criteris de seguretat, normalització i conservació als quals es refereix el Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, els requisits d'autenticitat, inte-

gritat, disponibilitat i confidencialitat dels dispositius i aplicacions de registre i notificació, així com els protocols i criteris tècnics als quals s'han de subjectar. Són objecte d'aprovació per una ordre del ministre de la Presidència, a iniciativa conjunta dels ministres d'Hisenda, d'Administracions Públiques i de Ciència i Tecnologia, amb l'informe previ del Consell Superior d'Informàtica i per a l'impuls de l'Administració Electrònica.

2. Els protocols i criteris tècnics per a la sol·licitud i recepció dels certificats telemàtics i les transmissions de dades que regulen els articles 13, 14 i 15 del Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, són els establerts en cada cas per l'òrgan certificant o titular de les corresponents dades per mitjà de les corresponents resolucions o instruccions, en el marc dels criteris de seguretat, normalització i conservació als quals es refereix el Reial decret esmentat. Sempre que sigui tècnicament possible, les trameses o els accessos a certificats telemàtics s'han de fer mitjançant la intranet administrativa.

3. En l'ordre a la qual es refereix l'apartat 1 s'han d'establir les condicions que ha de complir l'òrgan, organisme o entitat habilitat per a la prestació del servei d'adreça electrònica única, així com les condicions de la seva prestació.

Disposició final segona. *Cost econòmic i entrada en vigor.*

1. L'aplicació del que disposa aquest Reial decret no implica increment de la despesa pública. Les despeses necessàries per a la implantació de les mesures que s'hi preveuen s'afronten amb càrrec als pressupostos ordinaris de despesa dels diferents departaments i organismes inclosos en l'àmbit d'aplicació.

2. Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 de febrer de 2003.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,
MARIANO RAJOY BREY

4152 REIAL DECRET 210/2003, de 21 de febrer, pel qual es regula l'etiquetatge energètic dels forns elèctrics d'ús domèstic. («BOE» 51, de 28-2-2003.)

El Reial decret 124/1994, de 28 de gener, que regula l'etiquetatge i la informació referent al consum d'energia i d'altres recursos dels aparells d'ús domèstic, va adaptar la normativa espanyola al que estableix la Directiva 92/75/CEE, del Consell, de 22 de setembre de 1992, relativa a la indicació del consum d'energia i d'altres recursos dels aparells domèstics per mitjà de l'etiquetatge i d'una informació uniforme sobre els productes, que, entre altres objectius, buscava homogeneïtzar el sistema d'informació referent al consum d'energia i d'altres recursos essencials que puguin figurar a l'etiquetatge dels aparells d'ús domèstic.

Aquesta normativa es va articular com a norma marc d'altres de posteriors que haurien de donar-li efectivitat concreta. De conformitat amb això, la Comissió Europea ha establert les disposicions d'aplicació corresponents respecte a l'etiquetatge energètic dels forns elèctrics d'ús domèstic mitjançant la Directiva 2002/40/CE, de la Comissió, de 8 de maig de 2002.